قانون استقلال شرکتهای توزیع نیروی برق در استانها

ماده واحده ـ وزارت نیرو مکلف است ظرف مدت دو ماه از تاریخ تصویب این قانون و بدون توسعه سازمانی نسبت به اصلاح اساسنامه شرکتهای توزیع نیروی برق اقدام و پیشنهاد لازم برای اصلاح اساسنامه شرکتهای برق منطقه ای را به هیات وزیران ارائه نماید , به نحوی که :

۱ـ تعداد شرکتهای برق منطقه ای از ۱۶شرکت موجود به حداکثر ۹ شرکت تقلیل یابد
۲ـ شرکتهای توزیع نیروی برق استانها با اختیارات کافی برای ایجاد , نگهداری و بهره برداری از تاسیسات توزیع نیروی برق در حوزه فعالیت خود به صورت غیر دولتی عمل کنند .
۳ـ شرکتهای توزیع نیروی برق استانها در چارچوب سیاستها , برنامه ها , استانداردها و مقررات مصوب وزارت نیرو از جمله مقررات ناظر به اطمینان از پرداخت بهای برق و به عنوان شرکتهای زیر مجموعه شرکت مادر تخصصی تولید , انتقال و توزیع نیروی برق ایران (توانیر) اداره شوند و از نظر مدیریتی , اداری , مالی و منابع انسانی از شرکتهای برق منطقه ای مستقل باشند .
۴ ـ شرکتهای توزیع نیروی برق استانها انرژی برق را در سطح ولتاژ فشار متوسط و طبق مقررات بازار برق ایران خریداری و به مشترکین خود به فروش برسانند.

تبصره ۱ ـ در صورت تکلیف مراجع قانونی به فروش برق به نرخهای کمتر از قیمت تمام شده اعمال احکام بند (ج) ماده (۳۹) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی , اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران به شرکتهای توزیع نیروی برق استانها مجاز خواهد بود.

تبصره ۲ـ شرکتهای توزیع نیروی برق استانها می توانند از کلیه اختیارات قانونی شرکت های برق منطقه ای و موسسات و شرکتهای تابع وزارت نیرو از جمله اختیارات مندرج در قانون سازمان برق ایران برای انجام وظایف خود در امر توزیع نیروی برق استفاده نمایند .
تبصره ۳ ـ دارایی ها , حقوق , بدهی ها , تعهدات و حقوق عمومی مربوط به بخش توزیع و نیروی انسانی مربوطه از شرکتهای برق منطقه ای به شرکت های توزیع نیروی برق استان ها منتقل می شوند . تفاوت دارایی ها با بدهی ها و تعهدات و

حقوق عمومی متناسبا" به حساب سرمایه شرکت توانیر در شرکتهای بـرق منطقـه ای و حساب سرمایه طلب و یا بدهی شرکت توانیر در شرکتهای توزیع نیروی برق استان ها منظور می شود و یا به اجاره به شرط تملیک شرکتهای توزیع نیروی برق استان هـا در خواهد آمد . آیین نامه اجرایي این بند ظرف مدت سه ماه پس از تاریخ تصویب ایـن قانون به تصویب هیات وزیران می رسد .

تبصره ۴ ـ اجرای طرح های غیر انتفاعی از محل منابع عمومی توسط شرکتهای توزیع نیروی برق استان ها مجاز است . در این صورت این شرکتها دستگاه بهره بـردار تلقـی گردیده و ماده (۳۳) قانون برنامه و بودجه مصوب سال ۱۳۵۱ در مـورد آنهـا قابـل اجراء می باشد.

تبصره ۵ ـ به شرکت توانیر اجازه داده می شود در نخسـتین سـال فعالیـت شـرکتهای توزیع نیروی برق استان ها در قالب اساسنامه جدیـد منـابع پـیش بینـی شـده بـرای اجرای ماده (۶۱) قانون الحاق موادی به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولـت مصوب ۱۱/۲۷/ ۱۳۸۰ را به عنوان تفاوت نرخ به این شرکت ها پرداخت نماید . در صورت ضرورت , دولت هر ساله منابع لازم بـرای پرداخـت تفـاوت نـرخ را در لـوایح بودجه سنواتی پیش بینی و درج نماید .

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و پنج تبصره در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ نهم اسفند ماه یک هزار و سیصدو هشتاد و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۴/۱۲/۱۵ به تایید شورای نگهبان رسید .

رئیس مجاس شورای اسلامی ـ غلامعلی حداد عادل